

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Str. Apolodor, nr. 17, sector 5,
București, CP 050741
Telefon: 021 319 97 54
E-mail: contestatii.anaf@anaf.ro

DECIZIA nr. 000 / 08.2020

privind soluționarea contestației formulată de
XXX,

înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală -
Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
sub nr. A_SLP 000

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice prin adresa nr. A_VEF 000, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. A_SLP 000, asupra contestației formulate de XXX, prin Societatea civilă de avocați ..., potrivit împuternicirii avocațiale, aflată în original la dosarul cauzei.

Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. A_VEF 000, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. A_VEF 000 de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F., având ca obiect suma de **000 lei**, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Decizia de impunere nr. A_VEF 000 a fost comunicată, potrivit confirmării de primire aflată în copie la dosarul cauzei, iar contestația a fost depusă, conform ștampilei oficiului poștal aplicată pe plicul de expediere a contestației, aflat în original la dosarul cauzei, fiind înregistrată sub nr. A_VEF 000 la registratura Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (5) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (U.E.) 2016/679

Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de XXX.

I. XXX, contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. A_VEF 000, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. A_VEF 000, de către Direcția Generală Control Venituri Persoane Fizice, pentru următoarele considerente:

Contestatară solicita anularea în întregime a Deciziei de impunere nr. A_VEF 000 și exonerarea de la plata a sumei stabilite suplimentar în cuantum de 000 lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, din cesiune de creanță, precum și recalcularea bazei de impozitare raportată la valoarea economică efectivă, dobândită de contribuabil în urma cesiunii și nu raportată la valoarea nominală, calculată pentru anul 2015, pentru următoarele motive:

- societatea nu are calitatea de plătitoare de venit, iar operațiunea controlată este incompatibilă cu reținerea la sursă;

- transformarea creanțelor în capital, ca mecanism reglementat de art.210 alin.(2) din Legea nr.31/1990, presupune o stingere a datoriilor societății față de creditor prin compensare, nu prin plată, iar în momentul majorării capitalului social, venitul obținut de către cesionar nu s-a realizat prin plată de către XXX a vreunei sume. Prevederile art.114-118 Cod procedură fiscală, în vigoare la data efectuării operațiunilor controlate, reglementează distinct stingerea obligațiilor fiscale prin plată, față de stingerea prin compensare, iar plata impozitului prin reținere la sursă este incompatibilă cu stingerea prin compensare;

- valoarea impozabilă, pentru ipoteza subsidiară, nu o reprezintă valoarea nominală a părților sociale dobândite de creditor, iar venitul obținut de cesionar nu îl reprezintă valoarea nominală a creanței dacă aceasta nu este realizată în bani, ci doar plus-valoarea economică realizată;

- baza impozabilă nu poate fi calculată prin procedeul sutei mărite, întrucât nu există niciun temei legal pentru motivarea actului administrativ fiscal.

II. Organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice prin Raportul de inspecție fiscală nr. A_VEF 000 și Decizia de impunere nr. A_VEF 000, au stabilit pentru perioada 01.01.2015 - 31.12.2015, urmare inspecției fiscale efectuate la XXX, următoarele:

Inspekția fiscală la XXX a fost efectuată, pentru anul fiscal 2015, în baza prevederilor Titlul VI, Capitolul I din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, OPANAF nr.3696/2015 pentru stabilirea unor competențe de exercitare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării, precum și în baza art.78, art.79 și art.93 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, răspunsurilor la întrebările formulate prin note explicative, documentelor justificative aferente, coroborate cu informațiile și documentele deținute/obținute de organul fiscal, în condițiile legii.

Organele de inspecție fiscală au constatat, conform evidenței fiscale, respectiv Declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile realizate de beneficiarii de venit pentru anul 2015, că XXX nu a calculat, reținut, declarat și achitat impozitul pe venit din cesiune de creanță, respectiv impozitul pe veniturile din alte surse.

Din verificările efectuate asupra documentelor din evidența contabilă a XXX, aferente perioadei 01.01.2015-31.12.2015, organele de verificare fiscală au constatat, în baza prevederilor art.72, art.73 și art.106 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art.79 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, următoarele:

- prin Contractul de cesiune de creanță nr.000, administratorul A a cedat unicului asociat B dreptul de creanță asupra sumei de 000 lei, depusă cu titlu de împrumut la XXX și înregistrată în creditul contului 455, până la data încheierii contractului de cesiune de creanță menționat;

- în cursul anului 2015, asociatul unic B a majorat capitalul social al XXX cu suma de 000 lei și a încasat suma de 000 lei, prin debitarea contului 455, analitic 455.3 „*Asociați conturi curente - B*”.

Astfel, s-a constatat că B, în calitate de asociat unic al XXX, a obținut în anul 2015 venituri din cesiune de creanță în sumă totală de 000 lei, care se încadrează în categoria veniturilor impozabile din alte surse, conform prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și a normelor metodologice de aplicare a acestuia, în vigoare pentru anul fiscal 2015, iar pentru venitul realizat, cesionarul B, datora impozit care trebuia reținut la sursă de către XXX și virat la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.A_VEF 000, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. A_VEF 000 prin care au stabilit bază impozabilă suplimentară în sumă de 000 lei (pentru determinarea căreia s-a folosit procedeul sutei mărite) și au calculat impozit pe veniturile din alte surse în sumă 000 lei, în

baza prevederilor art.78 și art.79 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de XXX, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de contestatară și organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe veniturile din alte surse în sumă de 000 lei stabilit suplimentar prin Decizia de impunere nr.A_VEF 000, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe dacă în mod corect organele de verificare fiscală au stabilit obligații suplimentare aferente perioadei 01.01.2015 – 31.12.2015, în condițiile în care s-a constatat că XXX, în calitate de plătitor pe venit, nu a calculat, nu a reținut la sursă și nu a virat la bugetul de stat impozitul pe veniturile din alte surse, urmare efectuării cesiunii de creanță.

În fapt, urmare inspecției fiscale efectuată la persoana juridică XXX, organele de verificare fiscală au constatat că prin Contractul de cesiune de creanță nr.000, administratorul A a cedat unicului asociat B dreptul de creanță asupra sumei de 000 lei, depusă cu titlu de împrumut la XXX (înregistrată în creditul contului 455) până la data încheierii contractului de cesiune de creanță menționat, din care, ulterior, asociatul unic B a majorat capitalul social al XXX cu suma de 000 lei și a încasat în numerar suma de 000 lei, sume contabilizate în debitul contului 455.3 „*Asociați conturi curente - B*”.

Astfel, organele de verificare fiscală au constatat că B, având calitatea de unic asociat al XXX, a obținut în anul 2015 venituri din cesiune de creanță în sumă totală de 000 lei, care se încadrează în categoria veniturilor impozabile din alte surse, conform prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal și a normelor metodologice de aplicare a acestuia, iar pentru venitul realizat, cesionarul B, datora impozit care trebuia reținut la sursă de către XXX și virat la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Prin urmare, organele de verificare fiscală au întocmit Raportul de inspecție fiscală nr.A_VEF 000, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere nr. A_VEF 000 prin care au stabilit bază impozabilă suplimentară în sumă de 000 lei (pentru determinarea căreia s-a folosit procedeul sutei mărite) și au calculat impozit pe veniturile din alte surse în sumă 000 lei, în baza prevederilor art.78 și art.79 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, potrivit prevederilor art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în perioada 01.01.2015-31.12.2015:

"ART. 78 Definirea veniturilor din alte surse

(...)

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol."

iar la art.41 din același act normativ, se precizează:

"ART. 41

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele:

- a) venituri din activități independente, definite conform art. 46;*
- b) venituri din salarii, definite conform art. 55;*
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 61;*
- d) venituri din investiții, definite conform art. 65;*
- e) venituri din pensii, definite conform art. 68;*
- f) venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, definite conform art. 71;*
- g) venituri din premii și din jocuri de noroc, definite conform art. 75;*
- h) venituri din transferul proprietăților imobiliare, definite conform art. 77¹;*
- i) venituri din alte surse, definite conform art. 78 și 79¹."*

Se reține că, veniturile din alte surse sunt venituri impozabile, cu excepțiile prevăzute de legiuitor, enumerate prin normele metodologice.

De asemenea, conform prevederilor art.79 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada verificată:

"ART. 79 Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.

(3) Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut."

Conform prevederilor legale invocate, impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut care se

virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Mai mult, potrivit prevederilor pct.431 și pct.434 din O.M.F.P. nr.1802/2014 pentru aprobarea Reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu data de 01.01.2015 conform căroră:

“431. - (1) În categoria veniturilor se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente, cât și câștigurile din orice alte surse.

(2) Activitățile curente sunt orice activități desfășurate de o entitate, ca parte integrantă a obiectului său de activitate, precum și activitățile conexe acestora.

(3) Veniturile din activități curente se pot regăsi sub diferite denumiri, cum ar fi: vânzări, prestări de servicii, comisioane, redevențe, chirii, subvenții, dobânzi, dividende.

(4) Câștigurile reprezintă creșteri ale beneficiilor economice care pot apărea sau nu ca rezultat din activitatea curentă, dar nu diferă ca natură de veniturile din această activitate. În contul de profit și pierdere, câștigurile sunt prezentate, de regulă, la valoarea netă, exclusiv cheltuielile aferente, la elementul "Alte venituri din exploatare".

“431. - Contabilitatea veniturilor se ține pe feluri de venituri, după natura lor, astfel:

- a) venituri din exploatare; și*
- b) venituri financiare.”*

Se reține că înregistrările în contabilitate a operațiunilor economico - financiare și prezentarea fidelă a acestora se realizează în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni, care trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Aceste documente trebuie să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent, forma juridică a unui document trebuie să fie în concordanță cu realitatea economică, iar în contabilitate operațiunile sau tranzacțiile vor fi înregistrate cu respectarea fondului economic al acestora.

Totodată, se reține că, în categoria veniturilor care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil, respectiv rezultatului fiscal, înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, se includ atât sumele sau valorile încasate sau de încasat în nume propriu din activități curente

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (U.E.) 2016/679

(orice activități desfășurate de o entitate, ca parte integrantă a obiectului său de activitate, precum și activitățile conexe acestora), cât și câștigurile din orice alte surse (creșteri ale beneficiilor economice care pot apărea sau nu ca rezultat din activitatea curentă, dar nu diferă ca natură de veniturile din această activitate).

De asemenea, conform prevederilor pct.53 și pct.57, din același act normativ:

”53. - (1) Principiul contabilității de angajamente. Efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt recunoscute atunci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsură ce numerarul sau echivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

(2) Trebuie să se țină cont de veniturile și cheltuielile aferente exercițiului financiar, indiferent de data încasării veniturilor sau data plății cheltuielilor. Astfel, se vor evidenția în conturile de venituri și creanțele pentru care nu a fost întocmită încă factura (contul 418 "Clienți facturi de întocmit"), respectiv în conturile de cheltuieli sau bunuri, datoriile pentru care nu s-a primit încă factura (contul 408 "Furnizori facturi nesosite"). În toate cazurile, înregistrarea în aceste conturi se efectuează pe baza documentelor care atestă livrarea bunurilor, respectiv prestarea serviciilor (de exemplu, avize de însoțire a mărfii, situații de lucrări etc.).

(3) Veniturile și cheltuielile care rezultă direct și concomitent din aceeași tranzacție sunt recunoscute simultan în contabilitate, prin asocierea directă între cheltuielile și veniturile aferente, cu evidențierea distinctă a acestor venituri și cheltuieli.

(4) Principiul contabilității de angajamente se aplică inclusiv la recunoașterea dobânzii aferente perioadei, indiferent de scadența acesteia. ”

”57. (1) Contabilizarea și prezentarea elementelor din bilanț și din contul de profit și pierdere ținând seama de fondul economic al tranzacției sau al angajamentului în cauză. Respectarea acestui principiu are drept scop înregistrarea în contabilitate și prezentarea fidelă a operațiunilor economico-financiare, în conformitate cu realitatea economică, punând în evidență drepturile și obligațiile, precum și riscurile asociate acestor operațiuni.

(2) *Evenimentele și operațiunile economico-financiare trebuie evidențiate în contabilitate așa cum acestea se produc, în baza documentelor justificative. Documentele justificative care stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor economico-financiare trebuie să reflecte întocmai modul cum acestea se produc, respectiv să fie în concordanță cu realitatea. De asemenea, contractele încheiate între părți trebuie să prevadă modul de derulare a operațiunilor și să respecte cadrul legal existent.*

Față de prevederile legale mai sus invocate, normele contabile prevăd ca, în conformitate cu principiul contabilității de angajamente, efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente să fie recunoscute atunci când tranzacțiile se produc și să fie înregistrate în contabilitate și raportate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține următoarele:

Așa cum s-a reținut și la situația de fapt, și potrivit Contractului de cesiune de creanță nr.000, cedentul A, având calitatea de administrator la XXX, a cedat persoanei fizice B, având calitatea de unic asociat al XXX, dreptul de creanță asupra sumei de 000 lei, depusă cu titlu de împrumut în creditul contului 455 „*Sume datorate acționarilor, asociaților*” la XXX, până la data încheierii contractului de cesiune.

Totodată, se reține, potrivit documentelor aflate la dosarul cauzei, că prețul cesiunii, convenit prin clauză contractuală, a fost stabilit de părți la valoarea de 000 lei, sumă achitată în numerar de cesionarul B cedentului A, conform Chitanței nr.000.

De asemenea, se reține, din documentele contabile ale XXX, că ulterior cesionării creanței, din contul 455 „*Sume datorate acționarilor, asociaților*”, asociatul unic B a majorat capitalul social al XXX cu suma de 000 lei și a încasat suma de 000 lei, prin debitarea contului analitic 455.3 „*Asociați conturi curente - B*”.

Astfel, se reține, conform constatărilor organelor de inspecție fiscală, că, în anul 2015, în debitul contului 455.3 „*Asociați conturi curente - B*” a fost contabilizată suma totală de 000 lei, aceasta reprezentând un venit impozabil cu reținere la sursă al asociatului unic B, în condițiile în care prin realizarea cesiunii de creanță, patrimoniul persoanei fizice B, în calitate de asociat unic al XXX, a crescut prin majorarea numărului de părți sociale și prin încasarea în numerar a sumei de 000 lei.

Urmare verificărilor efectuate, organele de verificare fiscală au mai constatat, conform evidenței fiscale, respectiv Declarația informativă 205 privind impozitul reținut la sursă și câștigurile/pierderile realizate de beneficiarii de venit pentru anul 2015, că XXX nu a calculat, reținut, declarat și achitat impozitul pe venit din cesiune de creanță, respectiv impozitul pe veniturile din alte surse, ce decurge din contractul de cesiune menționat anterior.

Or, în conformitate cu prevederile art.78 alin.(2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile pct.152 din H.G. nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, se reține că, cesionarul B, în calitate de asociat unic al XXX, a realizat în anul 2015 venituri din alte surse, iar conform prevederilor art.79 din Legea nr.571/2003, acesta datorează impozit pe venit, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorul de venit, la momentul plății, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut, urmând a fi virat la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut.

Mai mult, organul de soluționare a contestației reține, din Contractul de cesiune de creanță nr.000, următoarele clauze contractuale:

„Art.2. Obiectul prezentului contract este reprezentat de cesiunea tuturor drepturilor în legătură cu creanța în cuantum de 000 lei (...) împotriva debitorului XXX (...).

Creanța a fost stabilită prin Contractele de creditare, prin care cedentul a creditat societatea debitoare în anii 000, (...).”

„Art.10 Cesionarul se obligă să plătească/achite taxele și onorariile pentru redactarea prezentului contract, precum și cele decurgând din notificarea prezentei cesiuni debitorului SC XXX.”

„Art.11 De la data efectuării plății creanței cesionate, cesionarul beneficiază de toate drepturile și accesoriile creanței cedate, existente în momentul încheierii prezentului contract.”

„Art.12 Cesionarul beneficiază de dreptul de a mări capitalul social al SC XXX, cu valoarea creanței cesionate.”

Astfel, în cazul cesionării creanței, diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare, respectiv suma de 000 lei, și suma de achitat cedentului, respectiv suma de 000 lei, reprezintă venit pentru cesionar, iar momentul recunoașterii venitului este la data constatării drepturilor și obligațiilor, potrivit clauzelor contractuale.

Totodată, se reține că, urmare Contractului de cesiune nr. 000, cesionarul B, în calitate de asociat unic al XXX, a obținut venituri nete în sumă de 000 lei, sumă provenită din depunerile cedentului A, eronat în

creditul contului 455 „*Sume datorate acționarilor, asociaților*” la XXX, cu titlu de împrumut, până la data încheierii contractului de cesiune, întrucât acesta avea calitatea doar de administrator al XXX și nu de asociat.

Organul de soluționare a contestației reține că, ulterior, în cursul anului 2015, din suma obținută, cesionarul B, în calitate de asociat unic al XXX, a majorat capitalul social al societății cu suma de 000 lei și a încasat suma de 000 lei, reprezentând conform prevederilor reținute mai sus, venit net impozabil, pentru care persoana juridică XXX trebuia să calculeze, să rețină la sursă, să declare și să vireze la bugetul de stat un impozit în sumă de 000 lei, întrucât diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma achitată cedentului reprezintă venit pentru cesionar, iar data constatării drepturilor și obligațiilor, potrivit clauzelor contractuale, reprezintă momentul recunoașterii veniturilor.

Prin urmare, se reține că organele de verificare fiscală în mod corect au stabilit pentru persoana juridică XXX, impozit de plată în sumă de 000 lei, calculat la o bază impozabilă suplimentară, reprezentând venit brut în sumă de 000 lei, determinată prin folosirea procedurii sutei mărite, aplicat la venitul net încasat de cesionar în sumă de 000 lei.

În ceea ce privește susținerea contestatarii potrivit căreia societatea nu are calitatea de plătitoare de venit, iar operațiunea controlată este incompatibilă cu reținerea la sursă, se reține că, potrivit dispozițiilor art.17 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 17 Subiectele raportului juridic fiscal

(2) Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții și alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii.”

coroborate cu prevederile art.93 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 93

Obligații declarative ale plătitorilor de venituri cu reținere la sursă

(1) Plătitorii de venituri, cu regim de reținere la sursă a impozitelor, sunt obligați să calculeze, să rețină, să vireze și să declare impozitul reținut la sursă, până la termenul de virare a acestuia inclusiv, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.”

Din prevederile legale invocate, rezultă că, persoana juridică verificată XXX a avut calitatea de contribuabil ce datora impozit bugetului general consolidat, în condițiile legii și celor reținute mai sus, aceasta având obligația, în calitate de plătitor de venituri, de a declara, reține și vira impozitul pe venituri din alte surse, stabilit în mod corect de organele de inspecție fiscală, în sumă de 000 lei.

Prin urmare, față de cele de mai sus argumentul contestatarii nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Referitor la susținerea contestatarii, potrivit căreia transformarea creanțelor în capital, ca mecanism reglementat de art.210 alin.(2) din Legea nr.31/1990, presupune o stingere a datoriilor societății față de creditor prin compensare, nu prin plată, iar în momentul majorării capitalului social, venitul obținut de către cesionar nu s-a realizat prin plată de către XXX a vreunei sume, organul de soluționare a contestației reține că, argumentul nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a contestației întrucât, așa cum s-a menționat și mai sus, majorarea capitalului social al societății s-a realizat din creanța care a făcut obiectul Contractului de cesiune de creanță nr.000, respectiv cu suma de 000 lei, din suma totală de 000 lei cu care A a creditat XXX în perioada 000 și care a fost înregistrată eronat în creditul contului 455 „*Sume datorate acționarilor, asociaților*” la XXX, cu titlu de împrumut, întrucât acesta avea calitatea doar de administrator al XXX, or asociatul unic B a obținut suma de 000 lei prin cesionare, realizând un venit net, înregistrat în contul analitic 455.3 „*Asociați conturi curente - B*” al XXX, pe care ulterior l-a utilizat pentru majorarea capitalului social al XXX.

De asemenea, în ceea ce privește argumentul contestatarii că valoarea impozabilă nu este reprezentată de valoarea nominală a părților sociale dobândite de creditor, ci doar de plus-valoarea economică realizată, nu poate fi reținut, întrucât asociatul unic B a obținut suma de 000 lei, înregistrată în contul 455.3 „*Asociați conturi curente - B*” prin cesionare, și nu prin aport (acesta fiind realizat în perioada 000 de o persoană fără calitate de asociat), sumă pe care a valorificat-o ulterior pentru achiziționarea de părți sociale la XXX, fapt pentru care societatea trebuia să calculeze, rețină, declare și să vireze la bugetul de stat impozitul datorat, prin reținere la sursă, ca urmare a drepturilor dobândite de cesionar, care din punct de vedere fiscal a realizat venituri din alte surse, așa cum sunt definite de art.78 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv „**veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă**”.

Față de cele reținute, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, **se va respinge ca**

neîntemeiată contestația formulată de XXX, pentru suma de **000 lei, reprezentând impozit pe venit din alte surse.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul actelor normative invocate, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de XXX împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. A_VEF 000, emisă de organele de verificare fiscală din cadrul Direcției Generale Control Venituri Persoane Fizice din cadrul A.N.A.F, pentru suma de **000 lei, reprezentând impozit pe venit din alte surse.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul ..., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,